

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL A.R. 2017-12-28 SKUNDO**

2018 m. kovo 5 d. Nr. S-40 (7-4/2018)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Galiauskaitės
Vilmos Vildžiūnaitės – pranešėja
Rasos Stravinskaitės
Martyno Endrijaičio
Andriaus Veniaus
Ramutei Matkevičienei

sekretoriaujant
mokesčių mokėtojo atstovui
mokesčių administratoriaus atstovui
nedalyvaujant

2018 m. sausio 23 d. posėdyje išnagrinėjusi A. R. (toliau – Pareiškėjas) 2017-12-28 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2017-11-17 sprendimo dėl atleidimo nuo baudų, delspinigių ir /ar palūkanų Nr. (21.199) 500-27, **n u s t a t ė**:

Pareiškėjas 2017-10-31 pateikė prašymą Inspekcijai, kuriuo prašė atleisti jį nuo delspinigių ir baudų mokėjimo, nurodydamas, jog Vilniaus apskrities valstybinė mokesčių inspekcija ((toliau – Vilniaus AVMI) patikrinusi Pareiškėjo veiklos pajamas už 2009–2010 metus patikrinimo aktu Nr. (4.65)-FR0680-12 papildomai apskaičiavo ir nurodė sumokėti į valstybės biudžetą 3141,22 Eur gyventojų pajamų mokestį (toliau – GPM), *1642 Eur GPM delspinigius*, 1668,90 Eur valstybinio socialinio draudimo įmokas (toliau – VSD įmokos), *908 Eur PSD įmokų delspinigius*, 1861,68 Eur privalomojo sveikatos draudimo įmokas (toliau – PSD įmokos), *314 Eur GPM baudą, 243 Eur PSD įmokų baudą ir 834 Eur VSD įmokų baudą*. Pareiškėjas teikiamame prašyme neginčijo, jog nurodymas sumokėti patikrinimo aktu apskaičiuotas mokesčių / įmokų ir su jomis susijusias sumas įsiteisėjo Lietuvos vyriausiam administraciniam teismui (toliau – LVAT) 2017-10-11 priėmus sprendimą administracinėje byloje Nr. A-1197-602/2017, ir **prašė atleisti jį nuo baudų ir delspinigių** mokėjimo vadovaujantis Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 100 str. ir 141 str. nuostatomis. Prašyme Pareiškėjas akcentavo, jog sumokėjus minėtas mokesčių, baudų ir delspinigių sumas jo finansinė padėtis taps kritinė.

Inspekcija ginčijamame sprendime nurodė, jog Pareiškėjo 2017-10-31 prašymo nagrinėjimo dieną – 2017-11-13 Mokesčių apskaitos informacinės sistemos (toliau – MAIS) duomenimis Pareiškėjas valstybės biudžetui buvo skolingas *2586,44 Eur GPM, 2410,24 Eur GPM delspinigių, 314 Eur GPM baudos, 1715,71 Eur PSD įmokų, 1389,95 Eur PSD įmokų delspinigių ir 171 Eur PSD įmokų baudos*, kuriuos administruoja Valstybinė mokesčių inspekcija, todėl sprendime nepasisakoma dėl Pareiškėjo prašymo panaikinti VSD įmokų baudą, kurias pagal 1991-05-21

Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo įstatymo Nr. I-1336 nuostatas administruoja Valstybinio socialinio draudimo valdyba.

Inspekcija nurodė, kad atleidimo nuo baudos klausimą reglamentuoja MAĮ 141 straipsnis bei Inspekcijos viršininko 2004-07-26 įsakymu Nr. VA-144 (2006-02-28 įsakymo Nr. VA-20 redakcija, 2007-10-16 įsakymo Nr. VA-67 redakcija, 2012-10-01 įsakymo Nr. VA-89 redakcija) patvirtintų Atleidimo nuo baudų, delspinigių ir palūkanų taisyklių (toliau – Taisyklės) 5 punktas, kuriuose įtvirtinti šie atleidimo nuo baudų pagrindai:

1) jei mokesčių mokėtojas įrodo, kad nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo; 2) jei mokesčio įstatymas pažeistas dėl aplinkybių, kurios nepriklausė nuo mokesčių mokėtojo valios ir kurių jis nenumatė ir negalėjo numatyti. Tokiomis aplinkybėmis nelaikomi mokesčių mokėtojo ar jo darbuotojų veiksmai ar neveikimas, taip pat mokesčių mokėtojo nemokumas; 3) kai mokesčių mokėtojo atskira veika, nors ir pažeidžiančia mokesčio įstatymo nuostatas, nepadaroma žalos biudžetui; 4) kai mokesčių mokėtojas mokesčio įstatymą pažeidė dėl klaidingo apibendrinto mokesčio įstatymo paaiškinimo arba mokesčių administratoriaus raštu ar telefonu suteiktos klaidingos konsultacijos mokesčių mokėjimo klausimais, jei telefonu suteikta konsultacija centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka buvo įrašyta ir yra galimybė nustatyti skambinusį asmenį – mokesčių mokėtoją (ar jo atstovą).

Atleidimo nuo delspinigių klausimą reglamentuoja MAĮ 100 straipsnis bei Taisyklių 7 punktas, kuriuose įtvirtinti šie atleidimo nuo delspinigių pagrindai:

1) jeigu yra MAĮ 141 str. 1 dalyje nustatytas pagrindas; 2) kitais atvejais, kai delspinigius išieškoti netikslinga ekonominiu ir (ar) socialiniu požiūriu, kaip tai suprantama pagal MAĮ 113 str. 1 dalies 3 punktą. Šis atleidimo pagrindas gali būti taikomas tik mokesčių mokėtojams – fiziniams asmenims.

Inspekcija konstatavo, jog Pareiškėjas pateiktame prašyme atleisti nuo patikrinimo metu apskaičiuotų delspinigių ir paskirtų baudų grindė sunkia materialine finansine padėtimi. Pareiškėjas nurodė, kad moka būsto kreditą (mėnesio įmoka 212,58 Eur), šeimos pajamos nedidelės (bendros šeimos mėnesinės pajamos sudaro 1725,47 Eur), todėl sumokėjus papildomai apskaičiuotus mokesčius, delspinigius ir baudas finansinė padėtis taptų kritine. Pareiškėjo teigimu, minėtos mokestinės nepriemokos išdėstymas dalimis, kaip ir atleidimas nuo delspinigių ir baudų suteiktų jam galimybę stabilizuoti savo finansinę būklę, t. y. prašymą atleisti nuo delspinigių grindė MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatytu pagrindu, o taip pat MAĮ 141 str. 1 ir 2 punkte nustatytais pagrindais. Pareiškėjas teigė, kad papildomi mokesčiai ir su jais susijusios sumos (delspinigiai ir baudos) apskaičiuoti dėl faktiškai vykdomos veiklos ir įsigytame verslo liudijime nurodytos veiklos neatitikimo, kurį sąlygojo nežinojimas. Pareiškėjas pats, neturėdamas buhalterinio išsilavinimo, tvarkė savo vykdomos veiklos apskaitą, tačiau patikrinimo metu paaiškėjo, jog padarė klaidų, kurių atsiradimo Pareiškėjas nenumatė ir negalėjo numatyti. Pareiškėjo nuomone, šiuos teiginius gali patvirtinti ir mokesčių administratoriaus veiksmai UAB „X“ atžvilgiu, kai pirminio patikrinimo metu apskaičiuoti mokesčiai, pakartotinio patikrinimo metu buvo panaikinti. Pareiškėjo teigimu, tokie mokesčių administratoriaus veiksmai rodo, kad susiklosčiusi situacija buvo sudėtinga net profesionalams, o eilinis mokesčių mokėtojas tikrai galėjo suklysti.

Nurodoma, jog remiantis MAĮ 100 str. 1 d. 2 punkto bei 141 str. 1 d. 1 punkto nuostatomis, mokesčių mokėtojas atleidžiamas nuo delspinigių, jei įrodo, kad nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo. Pagal MAĮ nuostatas už mokėtino į biudžetą mokesčio sumažinimą skiriamos sankcijos laikomos griežta (objektyvia) atsakomybe, kuriai esant mokesčių mokėtojo kaltė visuomet preziumuojama, t. y. laikoma, kad dėl mokesčio įstatymo pažeidimo kaltas mokesčių mokėtojas, jeigu jis neįrodo priešingai. LVAT 2011-03-28 nutartyje administracinėje byloje Nr. A⁵⁵⁶-364/2011 yra išaiškines, kad įstatymų leidėjas atleidimą nuo delspinigių sieja ne tik su mokesčių mokėtojo kaltės nebuvimu, bet ir su jo paties pareiga šią faktinę aplinkybę įrodyti, t. y. įrodinėjimo našta tenka būtent mokesčių mokėtojui, jei jis siekia pasinaudoti atleidimo nuo apskaičiuotų delspinigių teisine galimybe.

Pareiškėjo prašyme nurodytas argumentas, kad vykdė veiklą nenumatytą įsigytame verslo liudijime ir padarė klaidas tvarkant apskaitą ir mokant mokesčius dėl nežinojimo ir nesupratimo, nelaikytinas Pareiškėjo kaltę paneigiančia aplinkybe, kadangi už tinkamą mokesčių sumokėjimą

pirmiausia yra atsakingas pats mokesčių mokėtojas. Dėl Pareiškėjo minimų mokesčių administratoriaus veiksmų UAB „X“ atžvilgiu, pažymėtina, kad Vilniaus AVMI nebuvo patvirtintas pirminis patikrinimo aktas, o skirtas pakartotinis patikrinimas, t. y. tvirtinant pirminį patikrinimo aktą galutinis sprendimas nebuvo priimtas. Taigi, Pareiškėjo nurodytos aplinkybės dėl mokesčių administratoriaus veiksmų negali būti pagrindu paneigiančiu Pareiškėjo kaltės buvimą. Pabrėžta, kad Pareiškėjas privalo žinoti (išsiaiškinti) savo su mokesčių mokėjimu susijusias pareigas ir jas tinkamai vykdyti. Konstatuota, kad Pareiškėjas pažeidė MAĮ 40 str. 1 d. 1 ir 4 punktų nuostatas, remiantis kuriomis mokesčių mokėtojas pats privalo laiku ir tiksliai įvykdyti mokestinę prievolę ir, vadovaudamasis mokesčių įstatymais, teisingai apskaičiuoti mokestį.

Pagal MAĮ 141 str. 1 d. 2 punktą, mokesčių mokėtojas atleidžiamas nuo delspinigių, jei mokesčio įstatymas pažeistas dėl aplinkybių, kurios nepriklausė nuo mokesčių mokėtojo valios ir kurių jis nenumatė ir negalėjo numatyti. Pagal LVAT suformuotą praktiką, šis atleidimo nuo delspinigių pagrindas sietinas su nenugalimos jėgos poveikiu (*force majeure*) ir atsitiktinių aplinkybių poveikiu (*cas fortuit*), kurių savo veikloje mokesčių mokėtojas nenumatė ir numatyti negalėjo ir dėl šių aplinkybių poveikio atsiradę padariniai negalėjo būti paveikti mokesčių mokėtojo valios. Minėtomis aplinkybėmis pripažintinos gamtos jėgos, valstybinės valdžios institucijų neteisėti veiksmai ir žmogaus poveikis. Tačiau žmogaus poveikis mokesčio mokėtojo veiklai tik tuomet eliminuoja mokesčio mokėtojo valią, kai prieš jį naudojamas absoliutus smurtas (*vis absoluta*), kurio mokesčio mokėtojas negali išvengti, jam pasipriešinti ar nuo jo apsiginti (LVAT 2005-02-09 sprendimas administracinėje byloje Nr. A15-141/2005, Administracinių teismų praktika Nr. 7, 2005 m., 2011-03-21 nutartis administracinėje byloje Nr. A-556-319/2011, 2015-03-12 nutartis administracinėje byloje Nr. A-1412-575/2015). Nagrinėjamu atveju aplinkybių, kurias būtų galima prilyginti *force majeure*, *cas fortuit* ar *vis absoluta*, nenustatyta. Daroma išvada, kad MAĮ 141 str. 1 d. 2 p. pagrindu Pareiškėjas nuo ginčo delspinigių mokėjimo negali būti atleistas.

Nagrinėjamu atveju buvo konstatuota, kad Pareiškėjas, laiku nesumokėjęs įstatymo nustatyta tvarka apskaičiuotų mokesčių, padarė žalą biudžetui, kadangi į jį laiku nepateko mokėtinos sumos, todėl atleisti Pareiškėją nuo ginčo delspinigių mokėjimo pagal MAĮ 141 str. 1 d. 3 p. nėra pagrindo.

Inspekcija taip pat nenustatė pagrindo atleisti Pareiškėją nuo apskaičiuotų delspinigių dėl klaidingo apibendrinto mokesčio įstatymo paaiškinimo ar dėl mokesčių administratoriaus raštu ar telefonu suteiktos klaidingos konsultacijos, todėl MAĮ 141 str. 1 d. 4 punkto nuostatos nagrinėjamu atveju netaikomos.

Sprendime konstatuota, jog Pareiškėjas negali būti atleistas nuo GPM delspinigių ir PSD įmokų delspinigių mokėjimo pagal nei vieną iš MAĮ 141 str. 1 dalyje nurodytų atleidimo nuo delspinigių pagrindų.

Pareiškėjas prašymą grįsdamas sunkia finansine padėtimi, nurodė, kad šeimos pajamos nedidelės (bendros šeimos mėnesinės pajamos sudaro 1725,47 Eur ir moka būsto kreditą (mėnesio įmoka 212,58 Eur), kartu su prašymu pateikdamas būsto paskolos kredito grąžinimo ir palūkanų mokėjimo grafiką. Tačiau Inspekcija nenustatė, kad Pareiškėjas turi negalią, jam reikalingas gydymas, medicininė profilaktika ir rehabilitacija, taip pat kitų duomenų, patvirtinančių, jog Pareiškėjo ekonominė ir/ar socialinė padėtis yra sunki. Sodros duomenimis Pareiškėjas dirba UAB „K“. Pareiškėjas Metinėje pajamų deklaracijoje už 2016 m. deklaravo 18512,84 Eur su darbo santykiais ar jų esmę atitinkančiais santykiais susijusių pajamų, 3802,49 Eur ligos, motinystės tėvystės pašalpų, 609,03 Eur kito turto nuomos pajamų. VĮ „Registrų centras“ 2017-11-10 duomenimis Pareiškėjui priklauso nekilnojamojo turto objektai (ar jų dalys): 1/2 dalis buto esančio adresu: (Duomenys neskelbiami) (vidutinė rinkos kaina - 10629 Eur), likusi buto dalis priklauso Pareiškėjo sutuoktinei; butas, adresu: (Duomenys neskelbiami) (vidutinė rinkos kaina - 69509 Eur) 2 negyvenamosios patalpos – sandėliukai, adresu (Duomenys neskelbiami) (vidutinė rinkos kaina - 374 Eur ir 514 Eur). Inspekcija konstatavo, jog prašymo nagrinėjimo metu Pareiškėjo ekonominė ir socialinė padėtis neatitinka MAĮ 113 str. 1 d. 3 punkte išvardintų aplinkybių, todėl šis atleidimo nuo delspinigių pagrindas negali būti taikomas.

Inspekcija, įvertinusi nustatytas aplinkybes, Pareiškėjo prašyme išdėstytus argumentus ir tai, kad delspinigiai kartu yra mokestinės prievolės įvykdymo užtikrinimo būdas, atsižvelgiant į ilgą

delspinigių skaičiavimo laikotarpį, jų dydžio (3800,19 Eur) neadekvatumą lyginant su Pareiškėjui papildomai apskaičiuota ir nurodyta sumokėti GPM ir PSD įmokų suma (4856,71 Eur) ir į tai, kad Pareiškėjas geranoriškai bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi ir pasibaigus mokestiniam ginčui iš karto kreipėsi į VMI prie FM dėl papildomai apskaičiuoto GPM ir PSD įmokų išdėstymo, konstatavo, kad vadovaujantis MAĮ 8 str. įtvirtintais protingumo ir teisingumo kriterijais bei teismų praktika *Pareiškėjas gali būti atleistas nuo 50 proc., t. y. nuo apskaičiuotų 1205,12 Eur GPM delspinigių ir 694,98 Eur PSD įmokų delspinigių mokėjimo.*

Inspekcija prašymo nagrinėjimo metu nenustatė, kad Pareiškėjas papildomai apskaičiuotą GPM ir PSD įmokas būtų sumokėjęs ar mokestis įskaitytas/išieškotas, ar mokesčio sumokėjimo terminas atidėtas arba išdėstytas, o tai, vadovaujantis MAĮ 141 str. 2 d., būtina sąlyga svarstyti atleidimo nuo paskirtos baudos klausimą. Todėl Pareiškėjo prašymas atleisti nuo GPM baudos ir PSD įmokų baudos netenkintas. Atkreiptas dėmesys, kad net ir įvykdžius MAĮ 141 str. 2 d. reikalavimus, nuo baudų Pareiškėjas galėtų būti atleistas tik esant MAĮ 141 str. 1 d. ir Taisyklių 5 p. nurodytiems pagrindams, kurių ginčo atveju nerasta.

Inspekcija konstatavo, kad prašymo motyvai ir nustatytos aplinkybės neatitinka MAĮ 141 str. 1 dalyje nurodytų atleidimo nuo baudų pagrindų, todėl Pareiškėjas neatleistas nuo 314 Eur GPM baudos ir 171 Eur PSD įmokų baudos.

Pareiškėjas skunde nesutinka su Inspekcijos sprendimu ir prašo pakeisti Inspekcijos sprendimą, panaikinant sprendimo 2 punktą. Pareiškėjas mano, kad delspinigių sumos dydis turėtų būti mažesnis. Savo skundą Pareiškėjas motyvuoja MAĮ 98 str. 2 dalies nuostatomis, kurios, pasak Pareiškėjo, leidžia skaičiuoti delspinigius už laiku nesumokėtus mokesčius 180 dienų, o sustabdžius mokesčio priverstinį išieškojimą (prasidėjus mokestiniam ginčui) šio Įstatymo 110 str. 1 dalyje atveju, delspinigiai skaičiuojami už visa sustabdymo laikotarpį, jeigu mokesčių mokėtojo skundas buvo atmestas. Pareiškėjas daro išvadą, jog praėjus 180 dienų pasibaigia delspinigių skaičiavimo ir išieškojimo terminas ir delspinigiai gali būti skaičiuojami prasidėjus mokestiniam ginčui, t. y. nuo 2015 m. sausio 12 d. Pagal Pareiškėjo skunde pateiktus skaičiavimus maksimali delspinigių suma negali viršyti 935,45 Eur sumos. Pareiškėjas prašo pakeisti 2017-11-17 Inspekcijos sprendimą Nr. (21.199) 500-27, panaikinant jo antrą punktą, kuriuo jis nėra atleidžiamas nuo 1205,12 Eur GPM delspinigių, 694,98 Eur PSD įmokų delspinigių, 314 Eur GPM baudos ir 1712 Eur PSD įmokų baudos mokėjimo.

Pažymėtina, jog Komisijos posėdžio metu Pareiškėjo atstovas apeliavo į sunkią Pareiškėjo ekonominę padėtį, kuri sumokėjus mokestį ir įmokas bei su jomis susijusias sumas, taptų kritinė bei į MAĮ nustatytus protingumo ir teisingumo kriterijus.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) konstatuoja, jog Pareiškėjo skundas atmestinas, Inspekcijos sprendimas tvirtintinas.

Nagrinėjamu atveju ginčas kilo dėl galimybės Pareiškėją atleisti nuo apskaičiuotų 1205,12 Eur GPM delspinigių, 694,98 Eur PSD įmokų delspinigių, 314 Eur GPM baudos ir 1712 Eur PSD įmokų baudos mokėjimo (toliau – ginčo delspinigiai ir baudos).

Komisija pažymi, kad, kaip minėta, ginčas vyksta ne dėl GPM ir PSD įmokų delspinigių apskaičiavimo pagrįstumo ir teisėtumo, o dėl galimybės Pareiškėją atleisti nuo apskaičiuotų 1205,12 Eur GPM delspinigių ir 694,98 Eur PSD įmokų delspinigių bei baudų. Iš bylos medžiagos matyti, jog LVAT 2017-10-11 nutartimi adm. byloje Nr. A-1197-602/2017 Pareiškėjo skundas buvo atmestas ir Vilniaus AVMI 2015-03-04 sprendimas Nr. (4.65)-FR0682-131, kuriuo Pareiškėjui nurodyta sumokėti į valstybės biudžetą 3141,22 Eur GPM, 1861,68 Eur PSD įmokų, 1668,90 Eur VSD įmokų sumas, taip pat 1642 Eur GPM delspinigius, 908 Eur PSD įmokų delspinigius bei skirtas 314 Eur GPM, 243 Eur PSD įmokų ir 834 Eur VSD įmokų baudas, *yra įsiteisėjęs ir neskundžiamas.* Inspekcija ginčijamame sprendime (3 pusl.) išsamiai paaiškino, jog Vadovaujantis MAĮ 81 str. 2 dalies nuostatomis, Pareiškėjas turėjo sumokėti nesumokėtų mokesčių, paskirtų baudų ir priskaičiuotų delspinigių sumas ne vėliau kaip per 20 kalendorinių dienų, skaičiuojant nuo tos dienos, kai mokesčių mokėtojui buvo įteiktas sprendimas dėl patikrinimo akto

tvirtinimo. Mokesčių mokėtojai pasirinkus ginčyti mokesčių administratoriaus sprendimą ir pateikus skundą mokesčių, baudų ir delspinigių priverstinis išieškojimas sustabdomas pagal MAĮ 110 str. 1 dalies nuostatas, tačiau tai nėra kliūtis taikyti mokestinės prievolės užtikrinimo priemones, nurodytas MAĮ 95 str. (nagrinėjamu atveju – skaičiuoti delspinigius). Vadovaujantis MAĮ 98 str. 2 dalies nuostatomis, sustabdžius mokesčio priverstinį išieškojimą MAĮ 110 str. 1 dalyje nurodytu atveju delspinigiai skaičiuojami už visa sustabdymo laikotarpį, jeigu mokesčio mokėtojo skundas yra atmestas. Kadangi Pareiškėjas laiku (2015-03-26) neįvykdė papildomai apskaičiuotos mokestinės prievolės, todėl Komisija sutinka su Inspekcijos išvada, jog pagal minėtas MAĮ nuostatas jam pagrįstai apskaičiuoti GPM ir PSD įmokų delspinigiai už laikotarpį nuo 2015-03-26 iki 2017-11-13 (prašymo nagrinėjimo Inspekcijoje dienos). Svarbu pažymėti, jog pagal MAĮ 98 str. 2 dalies nuostatas 180 dienų delspinigių skaičiavimo terminas nuo teisės priverstinai išieškoti mokestinę nepriemoką atsiradimo dienos, tuo atveju, kai mokesčio priverstinis išieškojimas, mokesčių mokėtojai inicijavus mokestinį ginčą, buvo sustabdytas, yra atnaujinamas nuo tos dienos, kai LVAT nutartimi mokesčio mokėtojo skundas yra atmetamas, t. y. ginčo atveju 180 dienų terminas skaičiuojamas nuo 2017-10-11. Taigi Pareiškėjo motyvai dėl GPM ir PSD įmokų delspinigių apskaičiavimo pagrįstumo ir teisėtumo bei delspinigių skaičiavimo trukmės paliekami nenagrinėti, kaip nesusiję su šios bylos ginčo dalyku.

Komisija taip pat sutinka su Inspekcijos sprendimo išvada, jog atleidimas nuo baudų mokėjimo yra negalimas, nes Pareiškėjas nepateikė įrodymų apie papildomai apskaičiuotų GPM ir PSD įmokų sumokėjimą ar mokestinės paskolos sutarties su mokesčių administratoriumi sudarymą, kas, vadovaujantis MAĮ 141 str. 2 d. nuostatomis, yra būtina sąlyga svarstyti atleidimo nuo paskirtos baudos klausimą.

Svarbu pažymėti, jog Inspekcija išsamiai išnagrinėjo Pareiškėjo prašymą atleisti nuo ginčo delspinigių ir baudos mokėjimo MAĮ 141 str. 1 d. 1 ir 2 punktuose (MAĮ 100 str. 1 d. 2 p.) įtvirtintais pagrindais, įvertino Pareiškėjo argumentus dėl šių pagrindų taikymo ir konstatavo, kad nurodytais pagrindais Pareiškėjas negali būti atleistas nuo apskaičiuotų ginčo delspinigių ir baudų mokėjimo. Inspekcija sprendime išsamiai išanalizavo ir kitus atleidimo nuo delspinigių ir baudų pagrindus (MAĮ 100 str. 1 d. 3 p.; 141 str. 1 d. 3 ir 4 p.) ir konstatavo, kad ginčo atveju jie nėra taikytini. Pareiškėjas, prašydamas Komisijos atleisti jį nuo ginčo delspinigių ir baudų mokėjimo, faktiškai nurodė tuos pačius motyvus ir argumentus, kaip ir skunde Inspekcijai. Komisija sutinka su Inspekcijos pateiktu Pareiškėjo nurodytų aplinkybių vertinimu, kuris atliktas remiantis LVAT praktika tokio pobūdžio bylose (*sprendžiant mokesčių mokėtojų prašymus dėl atleidimo nuo delspinigių ir baudų mokėjimo*), todėl siekiant racionalumo ir vengiant teksto atkartojimo, Komisija Inspekcijos motyvų neatleisti Pareiškėjo nuo ginčo delspinigių ir baudų MAĮ 141 str. 1 d. 1 ir 2 punktuose (MAĮ 100 str. 1 d. 2 p.) nurodytais pagrindais dar kartą nebemini.

Pareiškėjas Komisijai papildomai nepateikė jokių naujų įrodymų (duomenų), iš kurių būtų galima spręsti apie galimybę svarstyti klausimą dėl Pareiškėjo atleidimo nuo ginčo delspinigių MAĮ 100 str. 1 d. 3 punkte įtvirtintu pagrindu. Inspekcija teisingai pažymėjo, kad šioje normoje išvardintos aplinkybės siejamos su mokesčių mokėtojo – fizinio asmens valstybės paramos gavimu ar teisės į tokią paramą turėjimu, t. y. siejamos su tokia mokesčių mokėtojo ekonomine (socialine) situacija, kai jis negauna jokių pajamų ar gauna jų nepakankamai ir yra valstybės remiamas arba jam tokios paramos reikia. LVAT praktikoje yra akcentuota, jog būtina įvertinti visas mokesčių mokėtojo ekonominę (socialinę) padėtį apibūdinančias aplinkybes (gaunamas pajamas, turimą nekilnojamąjį turtą ir kt.) (2010-06-07 nutartis adm. b. Nr. A⁴⁴²-807/2010, Administracinė jurisprudencija Nr. 19, 2010, p. 204–211; 2013-02-28 nutartis adm. b. Nr. A⁴³⁸-244/2013).

Inspekcija ginčijame sprendime nurodė, kad Pareiškėjas yra dirbantis (dirba UAB „Duomenys neskelbiami“), bendros šeimos mėnesinės pajamos sudaro 1725,47 Eur ir moka būsto kreditą (mėnesio įmoka 212,58 Eur), VĮ „Registru centras“ 2017-11-10 duomenimis Pareiškėjui priklauso nekilnojamojo turto objektai (jų dalys): ½ dalis buto esančio adresu: (Duomenys neskelbiami), Vilnius, kita ½ dalis minėto buto priklauso Pareiškėjo sutuoktinei (vidutinė rinkos kaina 10629 Eur), butas adresu: (Duomenys neskelbiami) (vidutinė rinkos kaina 69509 Eur), 2 negyvenamosios patalpos – sandėliukai, adresu: (Duomenys neskelbiami) (vidutinė rinkos kaina –

374 Eur ir 514 Eur), taip pat turi registruojamą kilnojamąjį turtą (automobilius), iš kurių vienas – *Ford* (Duomenys neskelbiami) yra 2008 m. gamybos, kiti trys – senesni. Pareiškėjas nepateikė Inspekcijai duomenų, jog jis turi negalią ir jam yra reikalingas gydymas, medicininė profilaktika ir rehabilitacija, ar kitų duomenų, patvirtinančių, jog Pareiškėjas gauna valstybės paramą ar jam tokios paramos reikia. Komisijos vertinimu, Pareiškėjo šeimos (trys asmenys) mėnesinės pajamos santykinai nėra didelės, tačiau ši aplinkybė nėra pakankama konstatuoti, jog yra tenkinamos MAĮ 100 str. 1 dalies 3 punkto sąlygos, be to, iš bylos medžiagos matyti, jog Pareiškėjui yra žinoma galimybė kreiptis į mokesčių administratorių su prašymu sudaryti mokestinės paskolos sutartį, kuria nustatomas mokestinės nepriemokos mokėjimo grafikas bei kitos mokestinės nepriemokos sumokėjimo atidėjimo sąlygos.

Iš bylos medžiagos matyti, jog Inspekcija ginčijamu sprendimu iš dalies patenkino Pareiškėjo 2017-10-31 prašymą ir atleido Pareiškėją nuo 1205,12 GPM delspinigių ir 694,98 Eur PSD įmokų delspinigių (t. y. 2017-11-13 d. apskaičiuotus delspinigius sumažino 50 proc.) vadovaudamasi MAĮ 8 straipsnyje įtvirtintais protingumo ir teisingumo kriterijais, kuriuos taikė atsižvelgdama į ilgą delspinigių skaičiavimo laikotarpį, jų dydžio (3800,19 Eur) neadekvatumą lyginant su Pareiškėjui papildomai apskaičiuota ir nurodyta sumokėti GPM ir PSD įmokų suma (4856,71 Eur) bei kitas aplinkybes. Pažymėtina, jog Pareiškėjas Komisijai nepateikė jokių išskirtinių argumentų ar įrodymų, dėl kurių buvimo Pareiškėją reikėtų atleisti nuo likusios dalies pagal Įstatymą apskaičiuotų delspinigių mokėjimo.

Komisija, atsižvelgdama į aukščiau išdėstytus argumentus, konstatuoja, jog nėra pagrindo atleisti Pareiškėją nuo ginčo delspinigių ir baudų mokėjimo.

Mokestinių ginčų komisija, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 str. 4 dalimi, 100 str. 2 dalimi ir 141 str. 3 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

1. Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos 2017-11-17 sprendimą Nr. (21.199) 500-27.

2. Neatleisti Pareiškėjo nuo 1205,12 Eur GPM delspinigių, 694,97 Eur PSD įmokų delspinigių, 314 Eur GPM baudos ir 171 Eur PSD įmokų baudos.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 str. 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Vilma Vildžiūnaitė

